

O Podzimníčkovi

V úplně obyčejné ulici v Příbrami, v úplně obyčejném domě bydlí úplně obyčejná rodina - Ježkovi. Obyčejný tatínek, obyčejná maminka a dvě docela obyčejné děti, Verunka a Tomášek.

„Já nejsem jen tak obyčejný Tomášek“ říká malý chlapec. Ale není to pravda. Je docela obyčejný kluk. Po světě chodí přece tolik chlapců, kterým je právě šest let a kteří mají modré oči, ohrnutý nos, nemyté uši a nosí kalhoty s pravidelně roztrhanými koleny. Ano, Tomášek je úplně obyčejný předškolák, o tom není pochyb.

Verunka je mladší sestřička Tomáška. Má dlouhé blondáté vlásky a modré oči. Verunka ještě nechodí do školky, a tak bývá doma se svojí maminkou.

V celém domě je neobyčejný jen jeden tvor, a to je Podzimníček ze střechy. Bydlí totiž na střeše a už to je přece dost neobvyklé. Jinde na světě se jistě mohou vyskytovat různé věci, ale v Příbrami se téměř nikdy nestává, aby někdo bydlel ve zvláštním malém domku na střeše. Jenom Podzimníček tak bydlí. Je to maličký, sebevědomý tlouštík a dovede létat. Letadlem a helikoptéry dovede létat každý, ale létat sám, to umí jen Podzimníček. Otočí jenom knoflíkem, který má na bříšku, a hned nastartuje motorek, který má na zádech. Pak chvíli klidně stojí, než se motorek rozběhne. A když má důležité obrátky, Podzimníček se zvedne a už se vznáší ve vzduchu.

A proč vlastně Podzimníček? To je velice jednoduché. Jednoho říjnového rána foukal tak silný vítr, že kromě listů přifoukl Ježkům na střechu také malého tvorečka. Když ho tatínek na střeše našel, vymysleli pro něho Verunka s Tomáškem jméno podle ročního období, ve kterém se stal Podzimníček součástí jejich malé rodiny.

Úkol č. 1 - Namaluj a vybarvi svého Podzimníčka.

Jednoho pondělního rána udělal Podzimníček malé kolo nad střechou domu, obletěl komín, a pak zamířil k oknu Tomáškovu pokojíčku.

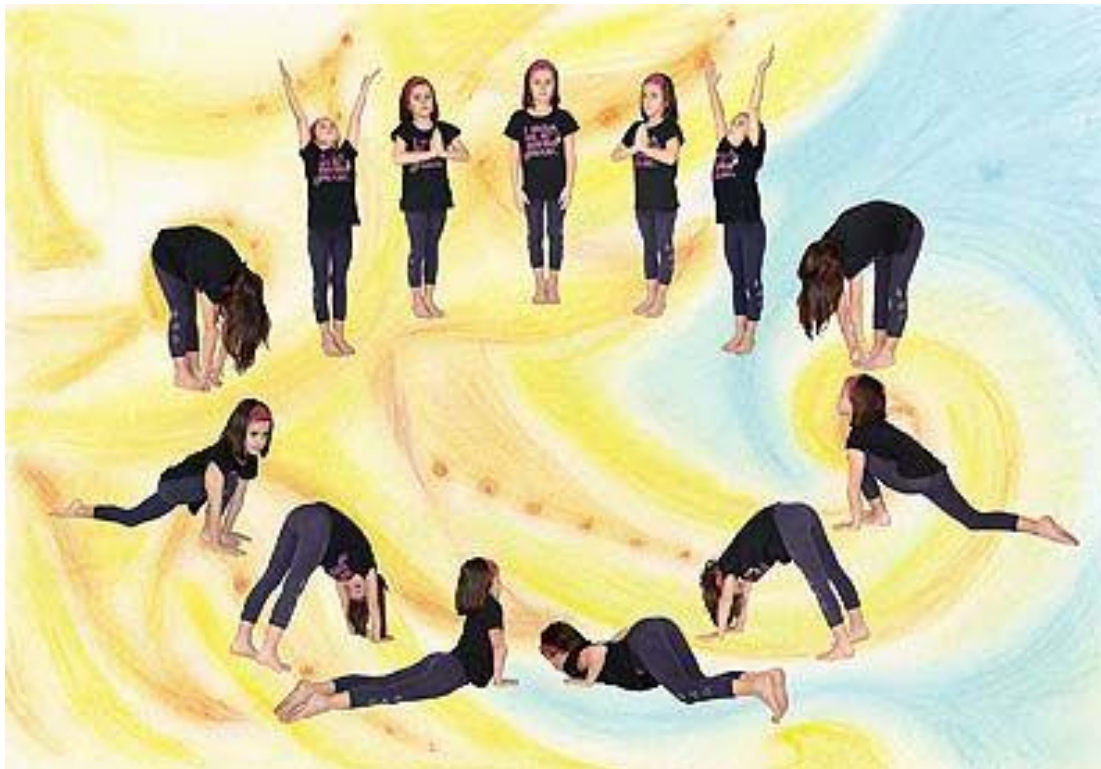
„Nazdárek,“ řekl. „Můžu se tady na chvíli posadit?“

„Jistě, prosím,“ řekl Tomášek a pokračoval: „Je to těžké, takhle létat?“

„Pro mě ne,“ odpověděl Podzimníček sebevědomě. „Pro mě to není vůbec těžké, protože jsem nejlepší vzdušný akrobat na světě. Ale nedoporučoval bych, aby se o to pokoušel kdejaký t'ulpas.“

Tomášek se rozhodl, že Podzimníčkovu akrobacii napodobovat nebude, ale poprosil ho o malou ukázkou.

Úkol č. 2 - Podzimníček se před svým letem musí pořádně protáhnout. Zkus to jako on.

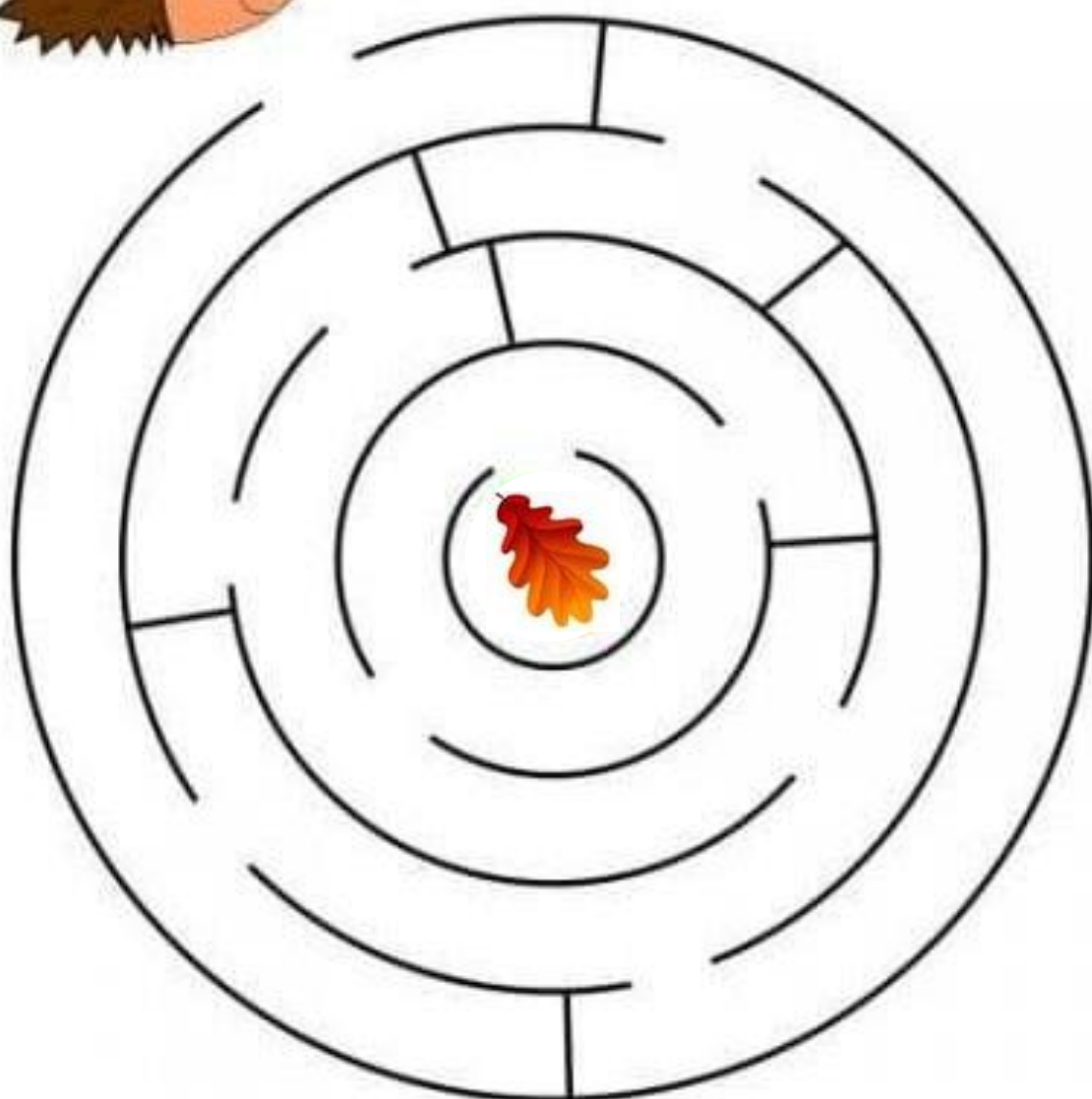
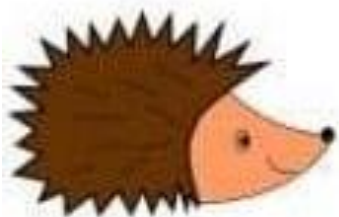
Úkol č. 3 - Podívej se, jak umí Podzimníček létat podobně jako listy ve větru a pomocí tužky obtáhni jejich dráhu.

Po pondělním ránu, kdy Podzimníček vyprávěl Tomáškoví o svém létání se dlouho nikde neukázal.

Tomášek najednou po Podzimníčkovi zatoužil. Po tom veselém a šťastném človíčkovi, který mával rukou a říkal, že neštěstí je maličkost, která nestojí za řeč. Tomášek po něm hrozně, hrozně toužil. A zároveň trochu zneklidněl. Co kdyby Podzimníček už nikdy nepřišel?

Úkol č. 4 - Pomoz Tomáškoví Ježkovi najít cestu k Podzimníčkovi.

Uplynulo jen několik dní a Podzimníček se opět objevil. Tomášek ležel na břiše ve svém pokoji na podlaze a prohlížel si knížku, když zase uslyšel bzučení a oknem vlétl do pokoje Podzimníček jako velikánský čmelák. Pobroukával si veselou písničku o houbách a kroužil kolem stěn.

Úkol č. 5 - Zopakuj si a nauč maminku mazurku k písničce „Houby“.

HOUBY

(mazurka)

1. Há-da - ly se hou-by, há - da - ly se v le - se,

kte-rou z nich si hou-bař v ko - ší - ku od - ne - se.

MEZIHRA (DOHRA)

2. A už kráčí v mechu
houbař kudrnatý,
nevzal ani jednu -
byly jedovatý.

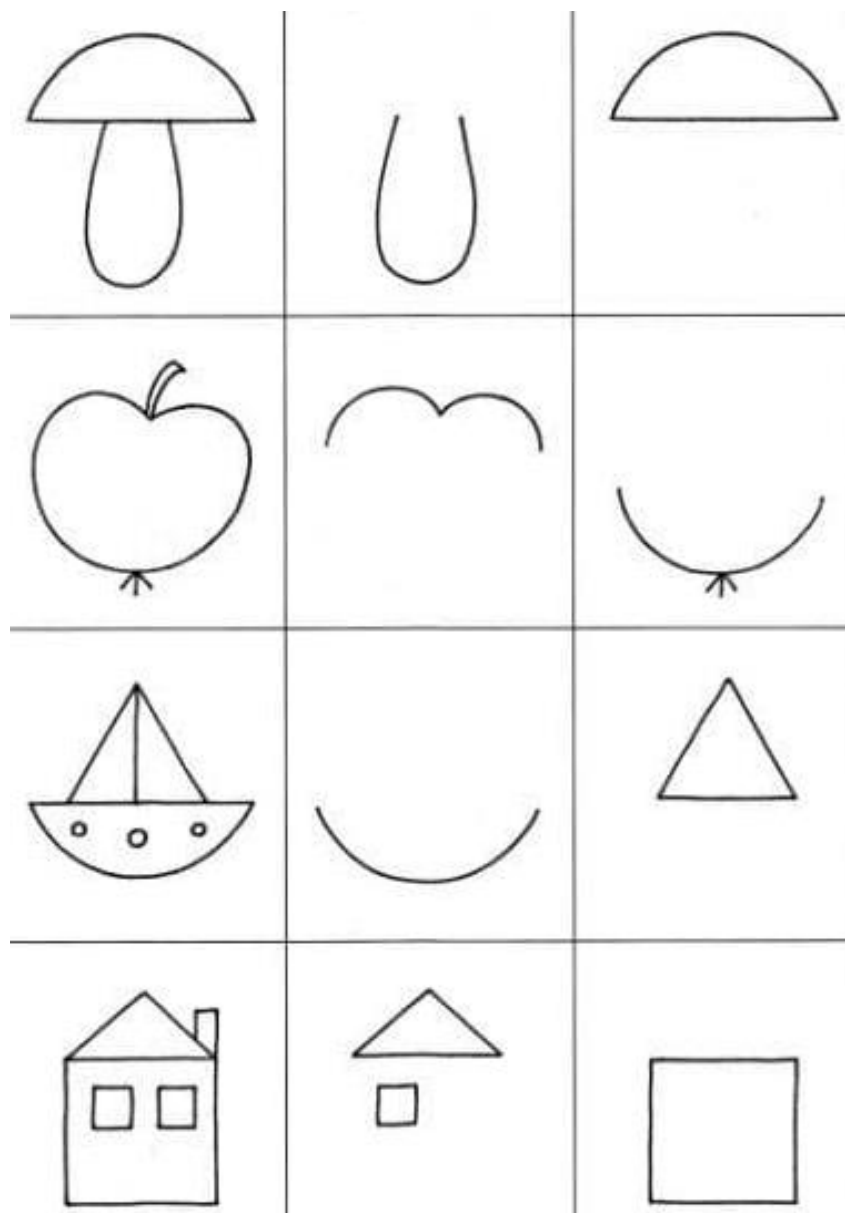
„Pěkné obrazy,“ řekl Podzimníček. „Moc pěkné obrazy! I když možná ne tak pěkné jako moje.“

Tomášek vyskočil a byl nadšením celý bez sebe. Měl takovou radost, že se Podzimníček vrátil!

„Máš u sebe nahoře hodně obrazů?“ zeptal se.

„Několik tisíc,“ řekl Podzimníček. „Maluju je sám, když mám čas. Spousty lodiček, domečků a jiných pěkných věcí. Jsem nejlepší malíř lodiček na světě,“ řekl a elegantním obloukem přistál vedle Tomáška.

Úkol č. 6 - Domaluj části obrázků, které Podzimníček nestihl namalovat a poté je vybarvi. O jaké obrázky se jedná?

Úkol č. 7 - Udělejte si s maminkou nebo tatínkem procházku do přírody a posbírejte přírodniny, pomocí kterých doma vytvoř nějaký vlastní obrázek.

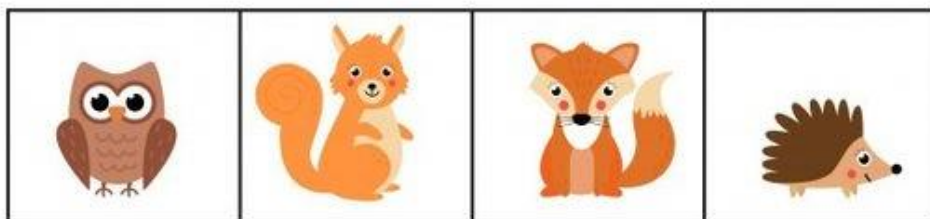
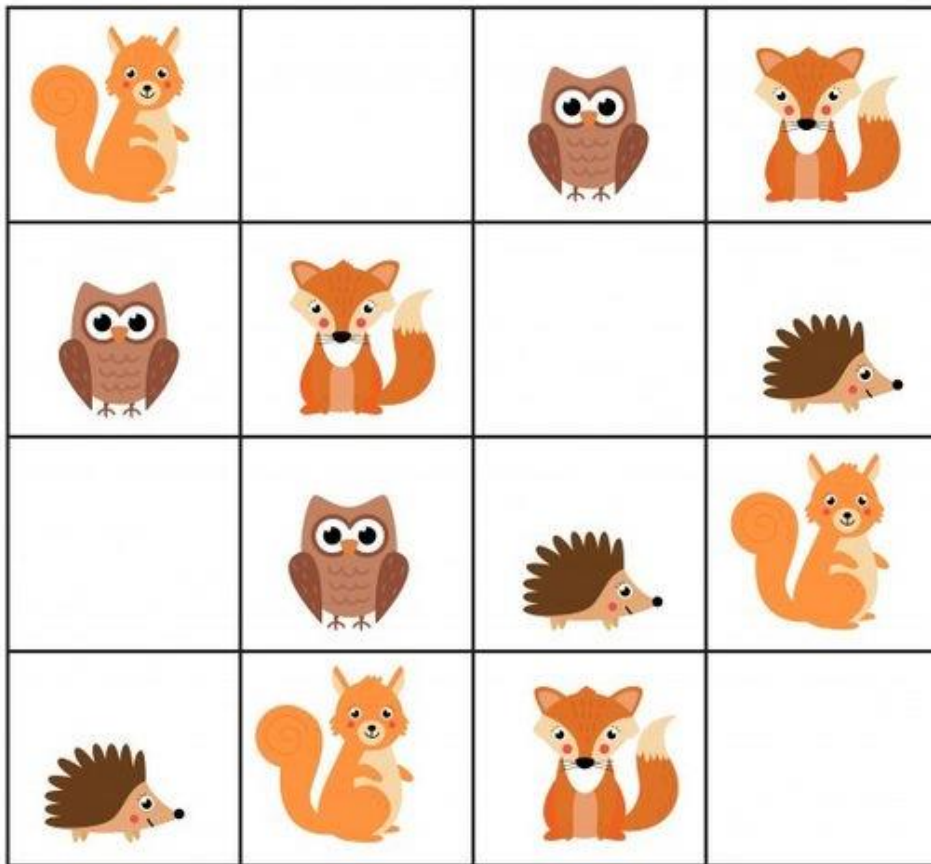
„A poslyš... nemohl bych s tebou nahoru, podívat se na tvůj domek, na tvé parní stroje a obrazy?“ zeptal se Tomášek.

„Ale jo,“ řekl Podzimníček, „samozřejmě! Budeš srdečně vítán. Příležitostně.“

„Brzy?“ zeptal se Tomášek.

„Klid, jenom klid,“ řekl Podzimníček. „Napřed trochu uklidím, ale to nebude trvat dlouho. Hádej, kdo je nejlepší a nejrychlejší uklízeč na světě?“ zeptal se a bez rozloučení utekl.

Úkol č. 8 - Pomoz Podzimníčkovi uklidit jeho plyšová zvířátka na správné místo. (Sudoku)

Úkol č. 9 – Pohádka.

Byl podzim, venku padalo listí a zem zmalovalo všemi možnými barvami. Když se Tomášek v sobotu ráno probudil a otevřel oči, zářila mu z nich radost – to by poznal každý již na dálku! Maminku totiž v týdnu napadlo, že by dnes na kopec za jejich baráčkem mohli jít pouštět draka. A tak ho tatínek ještě včera, než odjel na chalupu pomáhat dědovi sekát dříví na zimu, vyrobil z papíru a špejlí. Také aby ne! Vždyť pouštění draka patří od jaktěživa k typickým podzimním radovánkám.

Tomášek rychle metelil do koupelny vyčistit si zoubky. Pak sundal pyžámko a kvapem si pilně oblékl kalhoty, svetřík, bundu, šálu i čepici. „Tomášku“ podívala se na něj maminka s lehkým úsměvem, „nezapomněl jsi náhodou na něco? Okamžitě si to sundej a pojď si dát nejdřív snídani.“ „Ale mami, já už chci jít na kopec pouštět draka,“ dělal Tomášek na maminku psí oči. Maminka mu na to ale neskočila, a hlavně i věděla, že snídaně je pro jejího synka velice důležitá. Určitě by mu jinak kručelo v bříšku. „Nejdříve se hezky nasnídáme a až pak půjdeme. A sundej si tu čepici, šálu i bundu, jinak ti pak venku bude zima, Tomášku,“ trvala maminka na svém a Tomášek pokorně poslechl.

Jakmile se oba nasnídali, čapl Tomášek draka a šlo se ven. Bylo opravdu krásně, jelikož sluníčko se dnes za mraky neschovávalo. Jakmile oba vyšli na kopec, Tomášek vypukl radostí. Už tam na ně totiž čekal Podzimníček. „Napadlo mě, že by tě mohl naučit, jak se pouští drak, když je to tvoje premiéra. A tak jsem Podzimníčka zavolala a domluvila s ním sraz. Chtěla jsem tě překvapit,“ vysvětlila maminka Tomáškovi. „A já s velkou radostí přijal,“ dodal Podzimníček, který rázem stál vedle maminky a Tomáška. „Ty jsi ale za těch pár týdnů, co jsme se neviděli, vyrostl, Tomášku,“ žasl Podzimníček. „Díky, Podzimníčku. Snažím se dobře papat, a hlavně snídat!“ zavtipkoval Tomášek a mrknul při tom na maminku. „Slyšel jsem něco o tom, že chceš naučit pouštět draka. Tak jdeme na to?“ zeptal se Podzimníček. „Jasan!“ vyskočil Tomášek do vzduchu.

Podzimníček si vzal draka do ruky. Provázek, který k němu byl přivázaný, dal Tomáškovi a povídá mu: „Teď se musíš rozběhnout. A až bude provázek napnutý, tak draka pustím, on se hezky vznese do vzduchu a poletí za tebou, víš?“ Tomášek kýval na souhlas. A maminka? Ta tohle všechno samozřejmě znala již od doby, kdy sama byla malou holčičkou. Aby Podzimníček přišel, chtěla hlavně proto, že ho Tomášek moc rád uvidí.

Jak Podzimníček řekl, tak se stalo. Tomášek se rozeběhl, a jakmile byl provázek jakž takž napnutý, drak Podzimníčkovi doslova vylétl z ruky a královsky se vznesl do výšky. Smějící se Tomášek běžel jako namydlený blesk a drak za ním na obloze krásně tancoval. „Pozor, ať s ním neupadneš, Tomášku!“ křičela maminka na svého synka. „Neboj, mami,“ opětoval jí Tomášek. „Ty už si to někdy dělal, že?“ křičel na Tomáška pro změnu Podzimníček, když viděl, jak ho drak poslouchá. „Nedělal! Tohle je premiéra. I když paní učitelka nám vlastně taky říkala, jak se drak pouští, to je zase pravda,“ odpovídal Tomášek v běhu. „Aha, tak proto...“ pochopili maminka s Podzimníčkem a zasmáli se.

„Tomášku, dej pozor na ten strom, ať se ti tam drak...“ ale už to maminka nestihla doříct a stalo se přesně to, čeho se obávala. Drak se totiž zamotal do větví stromů, zarytě tam visel, a ne, a ne se mu chtít dolů, ať ho Tomášek s Podzimníčkem tahali za provázek, jak chtěli. Úplnou silou ale zabrat nemohli, to Podzimníček věděl. Co kdyby se jim drak natrhнул-přece jen byl z papíru. „Co budeme dělat? Vylezeme pro něj?“ ptal se Tomášek. „No ať tě to ani nenapadne,“ zděsila se maminka, jelikož lézt tak vysoko na strom bylo, je a vždycky bude velmi nebezpečné a nedělá se to! A tak se Podzimníček s maminkou začali porozhlížet kolem. Jakmile zahlédli pohozený klacek, který ležel na zemi, oba napadlo to samé. „Zkusíš to ty, Podzimníčku?“ zeptala se maminka. „Jasná páka,“

usmál se se Podzimníček, zvedl klacek tlapkami ze země a změřil s ním draka ve větvích. „Žádné strachy, za chvíli ho budeš mít zpátky dole, Tomášku, ani nemrkneš,“ slíbil Podzimníček. A doopravdy! Jakmile hodil klacek do horní části stromu, větve se zatřáslly a uvolnily draka ze svých spárů. Ten pak spadl Tomáškoví přímo do náručí. A společně s ním nezapomněla spadnout ani spousta kaštánků. „Jeee, děkuji, Podzimníčku.“ „Ale prosím tě, vždyť nemáš za co,“ usmíval se Podzimníček, šťastný, že má Tomášek zase svého papírového dráčka.

Maminka pak jeho jako poděkování pozvala Podzimníčka na oběd, a když dopapali, postavili z kaštánků a špejlí tolik nejrůznějších zvířátek, že měli doslova kaštánkovou zoologickou zahradu! Tomášek tak dneska patřil k nejspokojenějším dětem široko daleko, protože tenhle den zkrátka nemohl být lepší.

Úkol č. 10 - Pokud venku fouká vítr, zkus, jestli také umíš pouštět draka. Pokud není vhodné počasí nebo nemáš draka, zkus si také vyrobit nějaké zvířátko z kaštanů.

Úkol č. 11 - V podzimní přírodě najdeš mnoho krásně zbarvených listů a jiných přírodnin, zkus tedy spočítat všechny, které vidíš na obrázku a vedle namaluj vždy stejný počet puntíků.

Úkol č. 12 - Kromě přírodnin můžeme venku vidět i zvířátka. Pojmenuj všechna zvířátka na obrázku a řekni, kde jsou. (Pod, nad, vedle, ...)

Úkol č. 13 - Vycházka.

- Najdi: Oranžový list, žlutý list, červený list, pavučinu, veverku.
- Poslouchej: Zpěv ptáků, datla, šustění listů, déšť.
- Dotkni se: Kaštanu, šišky, mechu, stromu.

Ode dne, kdy pouštěli Tomášek, Podzimníček a maminka draka, uplynulo několik dní. Tomášek chodil každý den do školky, a tak nebylo tolik času na dovádění s kamarádem. Vtom se jednoho dne úplně neočekávaně ozvalo bzučení motorku a do místnosti vletěl rozhořčený Podzimníček:

„No, to je mi pěkné! Na všechno musí člověk myslet sám! Nikdo člověku nepomůže, aby si vzpomněl!“

„Vzpomněl na co?“

„Že mám dnes narozeniny! Celý dlouhý den jsem měl narozeniny a já jsem si na to nevzpomněl, protože mi nikdo ani slovem nepoblahopřál.“

Úkol č. 14 - Pomoz Tomáškovi a nauč se básničku k Podzimníčkovým narozeninám.

PODZIM

Zalezli broučci do kapradí
a spí už ve své postýlce.
Jen jeden ještě trávou pádí
v strakaté noční košilce.

Zima mu fouká na kolínka,
v dešti se může utopit.
Kampak tak běží? — Pro polínka!
Aby si mohl zatopit.

Hle, teď už také kamarádi
malému běží na pomoc.
Brzy jde dým až nad kapradí.
Někdo tam šeptá: „Dobrou noc!“

47

Podzimníček a Tomášek Ti děkují za pomoc při plnění všech úkolů a za Tvou šikovnost Ti posílají omalovánky, které už si můžeš vybarvit podle sebe.

